

A Legfelsőbb Bíróság a Szécsi Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... felperesnek a dr.Varga István ügyvéd ... által képviselt alperes ellen fegyelmi határozat felülvizsgálata iránt a Békés Megyei Bíróság előtt 5.P.20.004/2010. számon indult és a Szegedi Ítéltábla 2010. október 18-án kelt Pf.III.20.372/2010/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

i t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.372/2010/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 12.500 (Tizenkettőezer-ötszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes az alperes vadásztársaság tagja. H. F. és H. A. vadásztársainak panaszára indult fegyelmi eljárás során, a fegyelmi bizottság határozatával, a felperes egyéni vadászati jogát egy év időtartamra a vadásztársaság területén felfüggesztette. A határozat indokolása szerint, a felperes 2008. október 24-én, vadászata közben balesetveszélyes helyzetet idézett elő. Gépkocsijával a saját vadászati körzetét elhagyta, a szomszédos körzetben vadászók vadászatát megzavarta.

A határozatot, a felperes jogorvoslati kérelmét megvizsgálva, a 2009. január 5-én tartott közgyűlés jóváhagyta.

A felperes az általa elkövetett fegyelmi vétséget elismerte, azonban sérelmezte az alkalmazott fegyelmi büntetést. Nehezményezte azt is, hogy míg vele szemben balesetveszély okozása miatt is fegyelmi eljárás indult, addig - hallomása szerint - a 2008. december 7-én, H. F. által okozott baleset kivizsgálására nem került sor. A 2009. január 5-i, a fegyelmi büntetését jóváhagyó közgyűlési határozat meghozatalát követően ezért az említett baleset kivizsgálása érdekében az alperes részére írásbeli bejelentést tett.

A bejelentése folytán az alperesi vadásztársaságnál indult, illetve az általa kezdeményezett rendőrségi eljárás során meghallgatott tanúk egymással ellentétes vallomásai alapján, a szembesítések eredménytelensége miatt nem volt megállapítható, hogy 2008. december 7-én H. F. valóban okozott-e vadászbalesetet, H. A. vadásztársát valóban arcon lőtte.

Az alperes vadásztársaság elnöke 2009. február 2-án fegyelmi eljárást kezdeményezett a felperessel szemben. Az ennek során eljárt fegyelmi bizottság javaslata alapján, a 2009. április 25-én tartott közgyűlésen határozat született a felperesnek a vadásztársaságból történő kizárásáról. Az indokolás szerint: a felperes azzal, hogy alaptalanul vadászbaleset okozásával vádolta meg társait, az alperes fegyelmi szabályzatának 3. § (1) bekezdés e) pontjába ütköző fegyelmi vétséget követett el, azaz a vadásztársaság békéjét, harmonikus működését intrikus magatartásával veszélyeztette. A határozat utalt arra is, hogy az alperes a bejelentésével a korábbi fegyelmi ügyének kedvezőbb elbírálását kívánta elérni, továbbá, hogy a magatartása a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés g) pontjában írt fegyelmi vétséget is megvalósította. Ez utóbbi említett szabállyal ellentétesen, ugyanis a személyi sérüléssel járó vadászati balesetet a vadásztársaság vezető szerveinek vagy az illetékes szakhatóságnak nem jelentette be.

A felperes a kizárásáról szóló közgyűlési határozat megsemmisítése végett keresetet nyújtott be. A fegyelmi eljárás rendjének szabályozatlansága miatt, az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (Etv.) 6. § (1) bekezdésébe ütközőnek tartotta a támadott határozatot. Hivatkozott a döntés igazságtalanságára, méltánytalanságára is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a támadott határozat az abban megállapított tényállásra alapítva, nem törvénytört.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetének helyt adott. Az alperes 2009. április 25-én kelt, a felperes kizárásáról rendelkező közgyűlési határozatát megsemmisítette.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Határozatának indokolásában kifejtette: az Etv. 6. § (1) bekezdése értelmében a társadalmi szervezet alapszabálya az abban meghatározott célkitűzéseknek megfelelően biztosítja a szervezet demokratikus, önkormányzati elven alapuló működését, elősegíti a tagok jogainak és kötelelességeinek érvényesülését. A bíróságnak a társadalmi szervezet határozatának felülvizsgálatakor a társadalmi szervezet autonómiájára, önkormányzó jellegére és arra kell figyelemmel lennie, hogy a tagok maguk határozzák meg a működés rendjét. Ők döntenek arról, hogy mely mulasztást minősítenek fegyelmi vétségnek, annak megvalósulása esetén indítanak-e fegyelmi eljárást, és milyen szankciót alkalmaznak. A másodfokú bíróság szerint, az Etv. 10. § (1) bekezdése alapján indított perben csak akkor semmisíthető meg a támadott határozat, ha az törvénysértő, vagy a szervezet belső szabályzataiba ütközik. A keresettel támadott határozat felülvizsgálata során ezért csak olyan magatartásokat értékelhetett amelyek a fegyelmi eljárás tárgyát képezték.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felperesnek, az alperes fegyelmi szabályzata 3. § (1) bekezdés g) pontja alapján, kötelessége volt bejelentést tennie a tudomására jutott vadászbalesetről. Megállapította továbbá, hogy e bejelentésre a felperes megelőző fegyelmi büntetését jóváhagyó közgyűlési határozat kihirdetése után került sor. Nem tartotta emiatt bizonyítottnak, hogy a felperes e bejelentéssel a fegyelmi büntetésének enyhítését kívánta elérni. A másodfokú bíróság a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés g) pontja alapján, a tagot terhelő bejelentési kötelezettségre tekintettel úgy ítélte, hogy a felperes e cselekedetével nem tanúsított intrikus, az alperes működési rendjének megzavarását előidéző magatartást. Miután az alperes a közgyűlésen nem a valóságnak megfelelő tényállást állapította meg, helytelenül következtetett a felperes terhére megállapítható fegyelmi vétség elkövetésére. A fegyelmi határozat ezért törvénysértő.

Az ítélet tábla egyetértett abban is az elsőfokú bírósággal, hogy a jelen perben nem arról kellett állást foglalni, hogy történt-e vadászbaleset. Azt kellett vizsgálni, hogy a felperesnek volt-e oka, hogy bejelentést tegyen, intrikus magatartással veszélyeztette-e a vadásztársaság békéjét. Rámutatott, emiatt eljárási jogszabálysértést az elsőfokú bíróság nem valószínűsített meg, amikor a vadászbaleset bekövetkeztével kapcsolatos további bizonyítási indítványnak, az alperes kérése ellenére, nem adott helyt. Utalt arra is a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet tartalmazta a bizonyítási indítvány mellőzésének indokát is. Álláspontja szerint, az elsőfokú bíróság egyébként a fegyelmi

bizottság előtt és a büntetőeljárásban előadottakat megerősítő tanúk peres eljárásban történt meghallgatásával a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta. Ennek alapján megállapítható volt, hogy a felperes az eljárás során meghallgatott tanuktól hallott a 2008. december 7-i vadászbalesetről.

A másodfokú bíróság szerint tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a vadászbalesetről való hallomást követően meg nem tett, haladéktalan bejelentést a felperesnek felrótta. Rámutatott: az alperes fegyelmi szabályzata nem tartalmaz időpontot a bejelentésre vonatkozóan, így a késedelmet a fegyelmi ügyben eljáró szervek sem vizsgálták, és a határozat indokolása sem tartalmaz erre utalást.

A másodfokú bíróság tévesnek tartotta azt az alperesi fellebbezési érvelést is, amely a felperes tagsági jogviszonya megszüntetésének alapjaként a vadászbaleset késedelmes bejelentése mellett, a korábban terhére rótt fegyelmi vétségekre is hivatkozott.

A másodfokú bíróság szerint nem tartozott hatáskörébe a fegyelmi büntetés súlyosságának értékelése. Az Etv. 10. §-a alapján indult perben ugyanis törvénysértés esetén, kizárólag a támadott határozat megsemmisítéséről rendelkező ítélet hozható. Arra nincs jogi lehetőség, hogy a bíróság a fegyelmi vétség elkövetését megállapítsa, és az aránytalanul súlyos fegyelmi büntetést mérsékelje. Hangsúlyozta: a felperes a fegyelmi eljárás során terhére rótt magatartásával fegyelmi vétséget nem követett el, és a fegyelmi büntetésről szóló határozatot ezért meg kellett semmisíteni.

Az alperes a jogerős ítélettel szembeni felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen kérte annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság, vagy a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett, az elsőfokú ítélet megváltoztatásával, a kereset elutasítását indítványozta. Előadta, hogy a jogerős határozat a Pp. 206 § (1) bekezdését sérti, mert az eljáró bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül mérlegelte. Tévesen állapította meg, hogy a felperes az alperes fegyelmi szabályzata 3. §-ának rendelkezéseit nem sértette meg. Az alperes sérelmezte azt is, hogy az eljáró bíróságok a szükséges bizonyítási eljárást sem folytatták le.

A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban fenntartását indítványozta. Vitatta az alperes által megjelölt jogszabálysértéseket. Hangsúlyozta, a peres eljárás során szükségtelen volt annak kiderítése, hogy történt-e valójában 2008. december 7-én vadászbaleset. Utalt rá, hogy az ügyben eljáró széleskörű bizonyítást lefolytató nyomozó hatóságnak sem volt módja e kérdés tekintetében állást foglalni.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. Megállapította, hogy a támadott határozat nem jogszabálysértő.

A jogvita eldöntéséhez szükséges tényállást az eljáró bíróságok feltárták. A rendelkezésre álló bizonyítékokat, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően, okszerűen mérlegelték. A peres iratok között fellelhető, a Gy. Városi Ügyészség B.1157/2009-11. számú határozata illetve a S. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának 04080/260-52/2009/bü. számú, nyomozás megszüntetéséről szóló határozata alapján megállapítható, hogy 16 tanú meghallgatása ellenére, a vallomásaikban tapasztalható ellentmondások, az elrendelt szembesítések eredménytelensége miatt, az azóta eltelt időre, a H. A. keletkezett sérülések begyógyulására tekintettel ma már kétséget kizáróan nincs mód annak megállapítására, hogy a felperes által jelölt napon történt-e vadászbaleset vagy sem. Az említett határozatokból kitűnik, hogy a tanúk közül voltak, akik állították, H. F. meglőtte H. A.

A felperes terhére ezért nem róható, hogy hitelt adva a vadásztársai szavának, a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés g) pontjában előírt kötelezettségnek megfelelően, az általa hallott vadászbalesetről az alperes elnökéhez írt levelében bejelentést tett. E magatartása nem minősülhet intrikusnak, a vadásztársaság működési rendje zavarásának. A Legfelsőbb Bíróság nem tartotta okszerűtlennek azt a másodfokú bírósági következtetést sem, hogy nem nyert bizonyítást az sem, hogy a felperes a bejelentésével a vele szemben megelőzően indult fegyelmi eljárás során hozott fegyelmi büntetést kívánta volna enyhíteni. Az általa hallott vadászbalesetről ugyanis tájékoztatást csak e megelőző fegyelmi büntetést jóváhagyó közgyűlési határozat kihirdetése után tett.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett abban is a másodfokú bírósággal, hogy arra vonatkozó előírás hiányában, fegyelmi vétségként a felperes terhére az sem állapítható meg, hogy a vadászbalesettel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségének megkésve tett eleget. Ilyen magatartás nem is képezte a fegyelmi eljárás tárgyát. A késedelemre a fegyelmi határozat sem utalt.

A Legfelsőbb Bíróság szerint, az Etv. 10. §-a alapján előterjesztett felperesi keresetnek helytadó, a támadott perbeli határozat megsemmisítését tartalmazó, elsőfokú ítélet helybenhagyásáról szóló jogerős ítélet nem jogszabálysértő. A felperes a terhére rótt magatartásával, fegyelmi vétséget nem követett el. Vele szemben fegyelmi büntetésként, a tagsági viszonyának megszüntetésével járó kizárás alkalmazásának nem volt helye.

A Legfelsőbb Bíróság, ezért az alperes által megjelölt eljárási szabály megsértése nélkül hozott jogerős ítéletet, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján, hatályában fenn tartotta.

A Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdés értelmében, az alperes köteles a felperes jogi képviseleti munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét megtéríteni.

Budapest, 2011. június 21.

*Dr.Bodor Mária sk. a tanács elnöke, Dr.Pethőné dr.Kovács Ágnes sk.
előadó bíró, Dr.Csőke Andrea sk. bíró*